

ΔΙΣΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

'Etoç IF'. 984

Ἰδιοκτήτης—Διευθυντής Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ—Συνδιδρυτής ΧΡ. Α. ΖΩΗΜΙΧΟΣ

Δευτέρα 1 Ἀπριλίου 1935

Ο ΑΝΑΘΕΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ

(Ὁ Βενιζέλος) ὁ ἐσικοινοῦσε
 ἐν Ἡκείρῳ, μετὰ τὴν πολιτικὴν
 τοῦ αὐτοκτονίαν, ἀναθεματί-
 σθη καὶ ἀναθεματίζεται ἐν τῇ
 χώρᾳ ταύτῃ, ἡ ὁποία μέχρι τοῦ
 δεῖκαίς πρόσωπον Μένικας τοῦ
 Βενιζελισμοῦ. Ἀπανταχοῦ τῆς
 Ἡκείρου, κατὰ τὴν τέλει δὲ
 δοξολογίᾳ, ἐπὶ τῇ νίκῃ τῆς Λαϊ-
 κῆς Κυβερνήσεως Τσαλδάρη, ἡ
 γέμετο καὶ ἓνα ἀνάθεμα ἐναν-
 τίων τοῦ μητράλῳ Βενιζέλου,
 πρωτοστατούντων τῶν μέχρι
 τοῦδε Βενιζελικῶν. Ἐνταῦθα, κα-
 τὰ τὴν τελεσθεῖσαν δοξολογί-
 αν, ὠμίλησεν ὁ Δήμαρχος κ. Δ.
 Βλαχλειδῆς, ἐκφράσας τὴν χα-
 ρὰ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ
 λαοῦ τῆς Ἡκείρου, πρὸς τὸν
 νηφάλιον Κυβερνήτην μας Κον-
 παν' Τσαλδάρην καὶ καυτηριά-
 σας τὸν ἐγωπαθέστατον γέρον-
 τα τῆς Χαλέπας, ὅστις ἦναψε
 τὸν δαυλὸν νὰ κάψῃ τὴν Ἑλλά-
 δα. Εἰς τοὺς Φιλιππηγεῖρας προ-
 ῆλθεν ὁ φαρμακοποῖς Μιχ. Φρα-
 γκίσκος, τῶς σημαντικὸν βενι-
 ζελικὸν πρόσωπον. Ἐν Λεωτοκα-
 ρῶ τῶν Φιλιππῶν ὁ τῶς βενιζε-
 λικώτατος Γεώργ. Παπαθεοδώ-
 ρου, ἀπήγγειλε δριμύτατον
 κατηγορητήριον ἐναντίον τοῦ
 αἰματοκυλίσαντος τὴν Ἑλλά-
 δα Βενιζέλου. Εἰς τὴν Κόνι-
 τσαν ὁμοίως, εἰς τὸ Κεράσοβον
 τῆς Κονίτιος ὁμοίως, εἰς τὴν
 Παραμεινῶν ὁμοίως, εἰς δὲ
 τοὺς Κουκλιούς, ἔνεα ἀλόκλη-
 ρη ἡ Κοινότης, ἀπαρτιζομένη
 ἐκ τῶν κ. κ. Ἀθ. Χρόνη, Προέ-
 δρου τῆς Κοινότητος, καὶ τῶν
 ἐξελόντων κατοίκων αὐτῆς Γε-
 ωργ. Κατσιούπα, Μάνθου Δ. Τά-
 τση, Ν. Χολάου Κατσιδούπα, Πα-
 ναγ. Δ. Χρόνη καὶ Χρήστ. Δ.
 Λιάγκου, συνελευσάσα συνάταξ-
 ῆς ψήφισμα εὐγνωμοσύνης πρὸς
 τὸν Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσε-
 ως Κον Τσαλδάρην καὶ ἀναθέ-
 ματος πρὸς τὸν Βενιζέλον. Εἰς
 τὴν Βήσιαν τῆς Πωγωνίου
 μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐπὶ τῇ ὁ-
 ασώσει τῆς Ἑλλάδος ἀπὸ τῶν
 κακῶν θαίμονα Βενιζέλου, πρω-
 τοστατούντος τοῦ Προέδρου
 τῆς Κοινότητος κ. Μιχ. Μέν-
 τζου κατασκευάσθη ἐπιτυχέστα-
 τον ὁμοίωμα τοῦ φυγάδος τῆς
 Χαλέπας καὶ ἀπηγχονίσθη ἐν
 παρακειμένῳ εὐρίσκετο μέγα-
 λέβης, (ρακοκάζανο) πρὸς βά-
 πτισιν τῶν βενιζελικῶν, ἀλλο-
 θέν ἐβούρετο κάνεις τοιοῦτος, μ-
 δὲ τοῦ χαοποιήτου ἐξαιρουμέ-
 νου. Καὶ διὰ νὰ συντομώσωμε-
 τὸ ἄρῃον μας, ἐλλείψει ἀρκε-
 τοῦ χώρου, κλείομεν αὐτὸ μὲ τὴν
 δοξολογίαν, ἥτις ἔλαβε χώρα
 ἐν τῇ Τσαρραπλανά, καθ' ἣν

μεγαλειότερος καὶ φανατικώτε-
ρος βενιζελικός κ. Βασίλ. Πα-
παδόπουλος, ἀποταξάμενος τῷ
Σταναῖ ᾧ Βενιζέλω, ἀπήγγειλε τὸν
ἐκύμμενον ἐξιλαστήριον λόγον :

« Οὐδὲν κακὸν ἀμηγένης καλοῦ » Ἀν-
τὰ μᾶ, λέγει κάποιος σοφὸς· καὶ εἰς
τὴν περίστασιν αὐτὴν τὸ κακὸν, τὸ ὁποί-
ον ἀπεπειρώθησαν να πρᾶξουν παρὰφο-
ρες καὶ ἐγκληματῆται, ἐγκλίει καὶ ἓνα μεγί-
στον καλὸν. Ὁ Μεγάλος Πόλεμος, μὲ δὴλ-
τὰ θεμιτὰ καὶ ἀθέμιτα μέσα, τὰ ὁποῖα,
μεταξερύσθησαν ἀμφοτέρωθεν οἱ ἀντίπα-
λοι, προπαγαντίζουσιν πάντα, εὖρον καὶ
οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ καὶ εἰς τὸν τόπον μας ἰ-
διολόγους ἀλλὰ καὶ ἀτίμους συμφεροντο-
λόγους. Ἐκ τούτου δέληνικος λαὸς δι-
πρόθεῖς εἰς δύο ἐχθρικά στροτόπια, εἰς
σημεῖον τοιούτων ὥστε να μὴ θέλῃ νὰ ἰ-
δῇ ὃ πατέρας τὰ παῖδά του καὶ τανάπα-
λιν. Δυστυχῶς ὥς λαὸς μεσημβρινὸς καὶ
ἡμεῖς δὲν ἠδυνήθημεν νὰ σκεφθῶμεν ἡ-
χοραίως καὶ ὅπως τὸ ἐθνικὸν, μας συμφο-
ρον μᾶς ἀθάλει, ἀλλὰ ἐξακολούθησαμεν
τὸν ἐξοντωτικὸν πόλεμον ἀναμεταξύ μας
μὴ σκεπτόμενοι τὰ ἀλέθρια ἀποτελέσμα-
τά του. Εὐτυχῶς, καὶ λέγω «εὐτυχῶς»,
διότι ἐλπίζω, ὅτι, ἔλθῃς πλεόν ἡ ἐμφυ-
λὸς μας διαμάχη. Εὐτυχῶς, λοιπὸν, λέγω
ὥς προεῖπον ἐπεχείρησαν ὄλγιοι παρὰφο-
ρες, καὶ ἐγκληματῆται, μὲ ἐπὶ κεφαλῇς ἐκ-
νον τὸν ὁποῖον ὁ μισὸς ἐλληνικὸς λαὸς
εἶλεν ὡς ἑνδαλμα καὶ τὸν ὁποῖον πᾶς ἄ-
νθρωπος πατριώτης μετὰ βδελυγμίας ἀποκηρύ-
σει σήμερον ἐπιχείρησαν να αἰματοκυλί-
σουν τὴν Πατρίδα μας εἰς ἀδελφικὸν ὁ-
μα τοῦς ὁποίους ἡ λαοπρόβλητος Κυβερ-
νήσις τοῦ Κοιν Παν Τσαλλάρης ἀσφα-
λῶς ἐστάκισεν, προλαβὺσα οὕτω μεγα-
λῆτος καὶ αἰδοφροσύνης συνεπείας.

Τούτου ἔνεκεν, ὁρῶμεν τώρα νὰ ἀπονεύωμεν πᾶσαν δόξαν καὶ τιμὴν εἰς τὴν Κυβέρνησιν αὐτὴν. Ἐλπίζω ἥδη, ὅστερον ἅπτο το τελευταῖον βενιζελικὸν ἄγος, διὰ θὰ ἀναληψώμεν ὅλοι ὁμοῦ στα ματώσιν πρὸ τοῦ διέδρου εἰς τὸν ὁποῖον ἐφορῶμεθα καὶ ἡνωμένοι πλέον ἀδελφικῶς, θὰ συνεισφέρωμεν ἑκαστος τὸ κατὰ δύναμιν, πρὸς τὸ συμφέρον καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς Πατρίδος, λοβόντες πικρὰν πείραν τῶν κακῶν τῆς διαιρέσεως.

Ἐχομεν πληρῶς πεποιθῆναι διὰ τὴν σεβαστὴν μας Λαϊκὴν Κυβέρνησιν, ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ ἐντιμωτάτου καὶ σωφρονεστάτου Προέδρου αὐτῆς, Κου Π. Τσαλδάρη, θὰ τιμωρήσῃ ἀμειλίχως τοὺς πρᾶγματικους ἐνόχους, πρὸς παραδειγματισμὸν, ἀποφεύγουσα ἐπιμελῶς τὰς υπερβασίας πρὸς αὐτὸ τοῦ τοῦ κατὰ συμφέρον τῆς φιλατίας μας Πατρίδος. Ἡμεῖς δὲ χαίροντες καὶ δοξάζοντες τὸν Ὑψιστον διὰ τὴν σωτηρίαν τοῦ ἔθνους μας, ἅπτο τὰ δεινὰ τοῦ ἀλληλοσπαραγμοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον παρυσυρόμεθα, ὁφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν, διὰ τὸ συμφέρον τοῦ ἔθνους μᾶς ἐπιβάλλει καὶ ἐν ἄλλο ἀκόμη : νὰ ἀποφύγωμεν εἰς τὸ ἔξης ἐπιμελῶς τὰς προκλητικὰς πητας διὰ τὴν ἀρμονικὴν καὶ ἀδελφικὴν συμβίωσιν. Καὶ ἥδη ἀναφωνήσωμεν ὅλοι ὁμοῦ : « Ζήτω ὁ ἐντιμώτατος καὶ σωφρονεστάτος Προστυπουργὸς Κος Παν. Τσαλδάρης ! Ζήτω ἡ Κυβέρνησις ! Ζήτω τὸ ἔθνος ! »

Και συνέταξε και εξέφωνησε
τον λόγον τούτον ἐκ ἐκκλησι-
ας ὁ φανατικώτατος βενιζε-
λὸς κ. Βασίλειος Παπαδόπου.

ΠΕΡΙΕ ΤΗΣ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗΣ ΣΟΦΙΑΣ ΤΟΥ ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Δεκαπνιά χρόνων δραπέτοῦσι ἀπὸ
τῆ φυλακῆ τοῦ Γιαννίν υ Βάστρου
παῦ τὸν εἶχαν κλείσει οἱ Τούρκοι, με
τὴν βοήθειαν τῶν ἰσχυρῶν φίλων τοῦ
πατέρα του με καίκε ἀπὸ τὴ λίμνη.

Εἶναι ὁ ἐμπυχωτής τῆς Εὐαιρείας
τοῦ «Ἑλλητισμοῦ».

Πρώτος στους Μακεδονικούς αγώ-
νους, πρώτος στους Έλληνοτουρκικούς.
Το 1914 τὸν βρισκομε ἐπιστατατικὸν
Διοικητὴν Ἀργυροκάστρου. Ἡ Ἡρωϊ-
κὴ Βοεβία ἔπεισε τὸν κάλεσε ποτὲ
της, μαζὶ μὲ τὸ ἄλλο σημεῖος τῶν
μεγάλων ἡμερῶν.

Προσφέρει παντού τὸς ὑπηρέτας.
Καὶ ὅταν πλεῖσθῃ ἡ ἡρωϊκὴ ἐκείνη Χώρα
κατέβασε τὴν σημαία της καὶ ἔκονε
τὸν γράχην μὴ προσὰ στήν ἀνάληψη
ἀπληματοῦ, τότε γύρισε μὲ σφιγμένη
καρδιά σὰ Γιάννενα, κλέ. σιγῆς στήν ἡ
συχώτατη συνοικία τοῦ Γιαννίου, δι-
πλοστοῦ Σερμενίου Τζαμί καὶ ἔδωκε τὸν
ἐαυτοῦ τὸν στήν ἀπογευματινὴν ἐκδρομὴν
πάντας πάντας μὲ τὴν Πολιτικῇ.,

Ο κ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ
Λογοτέχνης—Διηγηματογράφος. Γεν-
νά 'Αρχαία του Κράτους από την Μάνη
του Ηπείρωτης, λέγει για το Χρηστοβ-
σίλη :

Στόν, Χ. Χρηστοβασιλῆ προσκαλεῖται
 τὸ Ἑλληνικὸ Κοινὸν καὶ χωριστὰ οἱ
 Ἕπαιρώτες νὰ προσφέρουν τὰς εὐχὰς
 τοὺς γιὰ τὴν πανηγυρικὴν ἑορτὴ τοῦ
 πολυχαρτοῦ ἔργου του, τῶν βασανισμέ-
 νων κόπων τοῦ νοῦ καὶ τῆς καρδιάς
 του. Τί λογῆς εὐχὰς μοιροῦν νῦν αἱ
 ἀντίες, παρὰ κοῦφια παρηγοριά σ' ἔσαν
 ἀπεκρίματο διαικίδρα, παρηγοριά ποῦ
 περισσότερο γεννάει σ' αὐτὸν τὴν ὀλί-
 γη παρὰ τὴν χαρὰ; Ἀφοῦ σὲν κατα-
 καυμένον τόποι μας, ὁ ἄνθρωπος, ὁ δὲ μι-
 κροῦν; καὶ πλάσσει, ποιεῖ ὅς ἡ πεζογράφος
 μοιάζει; σὲν ἐρημικός διαβάτης
 ποῦ σὲν δρόμος τοῦτον μακροπερίπτεον
 ἔχεις νυκτοήμερα νὰ πολεμάς μ' ἑναν-
 ὀλίγητον ὁχρὸ, ποῦ λέγεται ἀδιάρφο-
 ρο Κοινὸν, καὶ περιμένει τοῦ ἡμῶν
 χινοῦ ὁδοιπόρου τὰς μέρες τὰς δει-
 στερὰς γιὰ νὰ τοῦ χάριση τῆς συμπα-
 ρθείας του τὰ ψυχολα, τῆς ἐκτίμησής
 του τὴν ἐλεημοσύνη καὶ ὁ Χρηστοβα-
 σιλῆς—ὑποθέτω κρινόμενος ἀπ' τὸν ἐ-
 αὐτό μου—νὰ πινηρὸ σκέψη τῶρα ἐ-
 ἀποσθῇ τὰς εὐχὰς ποῦ θὰ τοῦ μάρουν
 οἱ θαυματοεργημένοι θαυμαστές, καὶ μ'
 ἔλο τῇ; χαρὰς τὸ προσωποποιεῖ ποῦ σ'
 αὐτὸν; μοιροῖ νὰ δεῖξῃ, ἡ πινηρὸ σκέ-
 ψη θὰ τοῦ μείνῃ πάντα μυστικὴ, ὅσο
 θὰ συλλογιστῇ αἰὼς τοῦ κόπου του οἱ
 καρποί, τοῦ πνεύματος του τὰ γεννη-
 ματα, κοψίδια μιὰς καρδιάς ποῦ μά-
 τως παλευτόντας νὰ τὰ σαρκώσῃ, ὁλο-
 ζώντατες μορφές, βγαλμένες ἀπὸ τῆς
 Ἑπαιρώτικης, ζωῆς τὴν κρύφια φιλέα,
 μένοντι σαρκωσιμένα, σὲν τοῦ λαγοῦ
 τὰ παιδιὰ χαμένα θῶ καὶ καὶ, παρα-
 πεταμένα πλῆτοι ἀπὸ τὰ κουρασμένα
 βήματα τοῦ ὁδοιπόρου, ποῦ ἕνας ἀλύ-
 πητος ὄχετος;—τοῦ ποιητῆ ἡ Μοῖρα—
 τὸν ἔχει παρὰ ἀπὸ κορυφῆ καὶ δὲν τοῦ
 δίνει ἀνάπαυτη.

αν. Τάχα, λοιπόν, κ' ὁ Χρηστοβασιλῆς
Ζή πρέπει, σάντ' ὁ Παπαδιαμάντης, νὰ μὴ
ἀξιωθῇ νὰ λῶθ' συναγμένα τὰ πνευμα-

σε λος ὁ ὁποῖος ὤνυσ εἰς τὸ ἀνα
μι τοῦ ἀναθεματισμένου Ἑλευ
ερίου Κ. Βενιζέλου!

Χ. ΧΡΗΣΤΟΒΑΣΙΛΗΣ

τινά παιδιά του, με στοργή περιμαζε
μένα δῶθε κείθε. σὺν πεντάρρωπα ὁρ
φανά κάποιου πατέρα, ποῦ δὲν ξφθα-
σε ἡ ἀγάπη του μονέχη σὲ μιὰ ἑνωσι-
ὰ τὰ περιμαζέψῃ καί τὲ μιὰ ἀγκαλιὰ
νὰ τὰ ζεστάνῃ;

Εὐχόμεαι σὸν Χρηστοβασίλην ἀ δέξω
θῆ, ὅσο ἀνόμα ζῇ. νὰ παρηγορηθῇ
καὶ νὰ συγχωρήσῃ, βλεπόντας τὰ
πλάσματα τοῦ νὰ βγοῦν πανηγυρικά
σιὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ντυμένα τῆς Δομ-
περῆς τῆς φθοροσύνης. Τότε καὶ ὁ πατέρας
δὰ κάμῃ ἀνάστασις μαζί τοὺς. Τότε
καὶ ὁ Χρηστοβασίλης θὰ γιορτάσῃ τὴν
ἀληθινὴν νιορτή, ποῦ ὁ Παπαδιαμάν-
της δὲν δέχιδῶθηκε ζωντανὸς νὰ τὴ νιορ-
τάσῃ.

Ὁ ἐκλεκτός μας ποιητής καὶ ιστορικός
τῆς Νεοελληνικῆς Λογοτεχνίας κ. Ἡ-
ΛΙΑΣ ΒΟΥΤΙΕΡΙΔΗΣ Γραμματεὺς
τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης.

Χαιρεῖσθω μέ χαρὰ τὰ λογοτεχνικά
πενήνταχρονα τοῦ φίλου Χρ. Χρηστο-
βασίλη. Ἀνούραστες πνευματικὸς ἐρ-
γότης· καὶ πατριώτης, σὺν διελκχτο
πατρί τῆς χιλιεταγαυομένης καὶ πο-
λυθαύματης Ἑπειρώτης, εἶναι καὶ ὁ ἄ-
γωνιστὴς τῆς δημοκρατικῆς Ἰδέας, ἀπὸ
τοῦ; καλλιεργεῖν καὶ καλύτερος. Νέ-
ος πολὺ εἶδε τὴν ἀλήθειαν καὶ τῆς ἔγι-
νε πιστός. Ἄν ἔκαμε τὸν ἀγῶνα του
μὲ Θεοσέως, παρὰ μέ ἔργα. Στὰ διηγή-
ματά του, στοὺς στίχους του, στὲς λαο-
γραφικὰς μελέτες του, σ' ἄλλα λογοτε-
χνήματά του χρησιμοποίησεν τὴν καθά-
ριαν δημοτικὴν γλῶσσαν, τὴν γλῶσσαν τῆς
πατριώδας του καὶ τῶν ἀδελφάντων δη-
μοκρατῶν τραγουδιῶν τῆς σὺν καλλιτέ-
χνης καὶ σὺν σωστός Ἑπειρώτης. Μὲ
ὅλα αὐτὰ τὸ ἔργο του δὲν ἔδωκε μονά-
χα ὁμορφὰ εἰγμήματα πῶς γράφεται ἡ
δημοτικὴ γλῶσσα (ἀκόμα κι' ὅταν
μπαίνουν μέσα σ' αὐτὴ καὶ ἰδιωματι-
σμοί) μὰ ζωγράφους πιστὰ, ζωντανὰ,
καλλιτεχνικά, μὲ φωτεινὰ χρώματα καὶ
τὴν ζωὴ τῆς Ἑπειρώτης καὶ τῆς Θεσσα-
λίας. Εἶναι ὁ Χρηστοβασίλης τεχνίτης
τοῦ ἡθογραφικοῦ Διηγήματος ποὺ τοῦ
δίνει κἀποία ἐξωχρητικὴ δύναμιν καὶ
χάρη μὲ τὴν προσχετικὴ καὶ καλλιτε-
χνικὴν χρησιμοποίησιν τῶν λαογραφικῶν
στοιχείων. Δημιουργεῖς τύπου ἀλλ
φινότης ποὺ μᾶς παρουσιάζονται μ' ὅ-
λη τὴν ἐνθουσιαστικὴν καὶ τὴν ἀπλοϊκὴν ψυχὴ
τους, τὴν τιμία καὶ τὴν παλληκαρήσια
ψυχὴ τῶν συμπατριωτῶν τοῦ λογοτέ-
χνη. Τέτοιοι τύποι δὲν πεθαίνουν μὴ
τε καὶ ἔρχονται ἐν εὐκολίᾳ καὶ γρήγο-
ρα. Ὅποιοι θελήσῃ νὰ μελετήσῃ καὶ
νὰ γνωρίσῃ τὴν Ἑπειρώτικην ζωὴν, ἀπ' ὅ-
λες τὰς μεριδίας τῆς, δὲν θάτο κατορθώ-
σῃ πλήρως, ἂν δὲν διδασκῇ καὶ τὰ ἔργα
τοῦ Χρηστοβασίλη.

Τιμὰς περισσὰ τοὺς ἡπειρώτας ἡ
φύλησ' αὐτοὺς νὰ πιστώσουν τὰ πνευ-
μάτιστα τοῦ ἔργου ἐνὸς ἐξορίου πνευμα-
τικοῦ ἐργάτη τοῦ τόπου τούτου.

2ο εὐχαριστοῦμαι καὶ γὰρ τὰ ἐκαιροῦσίν σου.
(Συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

ЗНТМАТА

ЛІОНТА

Ὁ νέος Ἱπποκράτης Γενικός Διοικητής
Ἡπαύρου καὶ Σπύρος Τρικουλής ἐπὶ τῆς
γοῦρας τὰ ἄλλα ἡ

Εκπαιδία του κ. Προδρόμου

